

да си доишь дѣте-то; докогато то нѣма да повръща или го нехване дрискавица, дотогава межешъ да бѣдешъ увѣренъ, че млѣко-то ти не ся е похабило. Земе ли да повръща, или хване ли го дрискавица па го искарва водяво, или побѣнѣтъ ли го прыщѣ, то найдобрѣ е да ся допыташъ до лѣкаръ, който самъ може-опрѣдѣли чо да ся чини.

Нѣ както едно врѣме много запирахъ болнави-ты родилки отъ да доятъ, така пакъ сега напакы грѣшять като допущать това смаль не на всички. Что е право-то и добро-то тука, него може-опрѣдѣли само вѣщъ лѣкаръ. За това глядай, млада майко, да пазиши и да правишъ, чото ти каже той, а много, много не слушай чо ти зарѣчашъ бабички или стары-ти прѣтелки и роднины!

V. КЪРМИЛНИЦА.

Ако майка-та не може, или не быва да си дои сама дѣте-то, то тѣжъ работѣ найдобрѣ ще сврьши кърмилиница (доилка, парамана). Нѣ чисто колко легкоумно мыслять за това! Много майки, които тврѣдѣ добрѣ бы могли да си доятъ самы, зиматъ кърмилици, а ни една не смысли, че на кърмилици-тѣ млѣко-то ся стои на нейно-то си дѣте, че това дѣте, като ся отбіе отъ майкѣ си безъ врѣме, повечето пѫти погыне. Колко быхъ ималъ да приказвамъ за това, нѣ щѣтъ сякатъ, че ся шегувамъ! За това нека кажъ само каква кърмилиница трѣбува да ся отбере и какъ да ся дръжи.

Само лѣкаръ може-пробра кърмилици, зачтото само той откакъ разглѣда добрѣ женѣ, чо по-